

قرارداد فروش نفت بکنسرسیوم بایدلغو گردد

و راه طی شده بوسیله سروده‌های سلسه پهلوی و سلسه خیانت پهلوی می‌ایران در نفت - را پیمود. محمد رضا شاه در حالیکه بهظاهر از لغو قرارداد کنسرسیوم چالندای میکرد و بقول خود دو راه در پیش پایی کنسرسیوم میگذاشت، راهی را که به ابقاء قرارداد امتیازی مانجامدید «برگزید» و نسخه بدل قرارداد او لیه کنسرسیوم تحت عنوان «قرارداد فروش نفت» بدینسان بکشور ما تحمیل گردید.

در روز هائیکه تو مطلعه جدید نفت سرهم پندت
میشد، شاه و همه دستگاههای تبلیغاتی روزنم اعدا
داشتند که گویا صنعت نفت ایران ملی شده،
کسرسیوم از کشور ما طرد مگردیده و ایران حق
حاکمیت خود را بر نفت محرز ساخته است. لیکن
تنها دریار و دولتیان بودند که انتقاد قرارداد اندروشور
نفت و آنین بستند و روز نهم مرداد ۱۳۵۲ را صفوغاً
روز ملی شدن نفت، نام گذاشتند. آنچه مربوط
دانیله در صفحه ۲

- زاهدی در هفتم آبان ۱۳۳۳ بکشور ماتخمیل گردید.
آن قرار داد تعمیل چهار بار بیکمث قرارداد های
الحقیقی به اصللاح تحکم و قویت شد. با این
وجود قرارداد کسرویوم که از همان ایام باشد افت
و سیم مردم ایران مواجه گشت، هیچگاه اعتبار ندا
نگرد. مبارزه مردم علیه تجدید تساطع امیریالیم بر
نقض ایران از همان روز پس از کودتای ۲۸ مرداد
آغاز گردید. این مبارزه پیوسته در پیان چهه گذشته
واوائل چهه جاری همزمان با توسعه میازدایی هند امیریا
لیستی و پیروزی هایی در بی خارک می گردند.
صنایع نقض در کشور های در حال رشد توان بالقوه
پیشتری یافت. در چون شرایطی با اعتماد کامل به
پیووزی طرد قرار داد کسرویوم و احیاناً قانون ملی
شدن نقض امکان پذیر بود.

اما محمد مشائش عملاء همان صحنه سازی «لغو»
قرارداد هاد رسی و انعقاد قرارداد نگین ۱۹۳۳ را
تکرار نمود. او بخواست مردم ایران باسخ مثبت نداد

نهم مرداد ماه سال تمام از انعقاد قرارداد
قرفسون ثغت به کنسرسیوں میکنند. سه سال پیش،
هنگلکاریکه شرایط کاملاً مساوی برای احیاء کامل قانونی
ملی شدن ثغت ایران وجود آمده بود؛ شاه با الهام
از خواسته‌ی کارتل بین‌المللی از انعقاد قرارداد قروش
ثغت به کنسرسیوں که معنی ابقاء همان قرارداد
امیازی اولیه کنسرسیو بود، اقدام نمود.
قرارداد اولیه کنسرسیو یعنی از کوشاپی سیا

او گان مرکزی حزب توده ایران

سکیل جبھہ ضد دیکٹاتوری

لیفه همه نیروهای ضد استبداد است

خانه های مکنند و هستی و عرض و ناموس افراد آن بازیجه دست سازمانی از بی وجдан ترین و بی احساس ترین ده های انسان دما پنام سواک ایست، هیچکس بر جان و مال و حیثیت انسانی خود ایین تیست خواه سکارگر، دهقان و پیشه ور باشد و خواه روشنگر و روحانی واقعی، خواه توده ای باشد و خواه چریک فدائی خلق. دیگاتور هر صدای را که بوئی از مخالفت با گفتار و کردارهای صنعتی و صند صدرکاریاتیک او دهد با ضرب گلوله خفه میکنند و هر کسی را که دهان به کوچکترین اختراض پیگشاید، در پیغوله زدنها و کمته های سواک با زجر و شکنجه از پای در می آورد، و یا شرف و شھضیحت انسانی او را تعمیل گفتار های رادیویی و تلویزیونی ساخت سواک، از آنها سلب مینماید. در چنان وضعيت برای هر تبروکی و یا فردی که خواهان تحول اوضاع طبق طرز تسلکر و تمایلات سیاسی و اجتماعی و یا شخصی خود پاشد او بین وظیفه کوشش برای درهم شکستن این رژیم خود سوی و سازمان شیطانی آن سواک و مقدم ترین هدف تابود کردن این بختک هولناکی است که بر سینه مردم ایران افتداده و آنها را زیر قشار خود خورد و خیبر میکند. در انجام جنین وظیفه ایست که کمیمه مرکزی حزب توده ایران بروشی پایش پرسشهای را که در بالا مطرح کردید روزیات قاطع و شکننده در لحظه مناسب

در دعوی عام خود پس از بیان این مطلب شرکت نیروهای صندوق دزیم در یک جبهه خنده دیگر کشته شدند و در دیدار گیرد. این اصلی است در رضیفیده بیان است و نیازی به اثبات نیست. دزیم استبدادی است؛ بدین نحو داده است: «ما در عیت حال برای آنها پیش این شرط و پیروزی از آن به آن معنی نیست که شرکت کنندگان در این اتفاق چنین جبهه وسیع صندوق دیگر کشته شوند. این که از مواضع اصولی و هدف گیری های سیاسی دراز مدت و کوتاه مدت خوش را باشد از دست پنهان و یا در ارزیابیهای اجتماعی خود تجدید نظر نمایند و یا اینکه بخواهد هندهای میاسی و یا شیوه های مبارزه خود را پیش کت کنندگان تمدیل نمایند، همه داده امکان، به دشمن مشترک

نیایند .
تجربه مبارزات خلقهای ما علیه استبداد و
امیر پالیس از آغاز بخش مشروطیت تا کنون و تبریزیات
مردم کشورهایی که دچار رژیمهای استبدادی نظری رژیم
محمد رضا شاه شده اند و یا کشورهایی که از هر جهت
در هو قطب مخالف فرار داشته اند ولی در مقابل حمله
و هجوم دشمن نیز مردم مشترکی فرار کردند اند ، بشان
میدهد که بدها منگامی توراسته اند پیروزشوند که غر
دوران معینی که برای رسیدن به اهداف مشترک هزار بوده
راه همکاری و حدت عمل را در پیش گرفته اند .
مشالهای زندگانی هم اکنون در جلوی چشم ماست؛ تردیدی
نیست که در بر تعالیٰ سکرانتهای ضمیجه ، سوسیال
دموکراتها ، کمونیستها و سایر قشرهای ضد دیکتاتوری
و حدت ایدئولوژیکی وجود ندارد بلکه مبارزه
ایدئولوژیکی بشدت بین آنها در جریان است . اما
همیلت نیرو ها علیزم اختلافات ایدئولوژیکی در
مقابل رژیم دیکتاتوری بر تعالیٰ رژیم کشاشو از راه
حدت عمل و همانگونی توائیستند در شرایط سراسع اند
دنیاله در صفحه ۲

